

UKA 2013/80
3. oktober 2013
Harald Bianco

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlings- og strategiplan, der skal fremsættes senest til Inatsisartut's forårssamling 2014, der har til formål at få flest af indbyggerne i Grønland til at kunne tale grønlandsk.

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

Inuit Ataqatigiit støtter i fuld forståelse med forslagsstilleren hendes nærværende forslag fuldt ud. Forslagsstilleren peger fortrinsvis på behovet for at styrke indlæringen af grønlandsk i folkeskolen. Der er en god grund til at forslagsstilleren påpeger dette, for med indførelsen af selvstyret i 2009 blev vort grønlandske sprog stadfæstet som første prog. Og ikke mindst med Inatsisartutlov nr. 7 af 19. maj 2010 om sprogpolitik blev vort grønlandske sprogs status som første sprog for alvor stadfæstet på ny.

Inuit Ataqatigiit mener også, at landets befolkning skal lære flere sprog, men efter vores mening er det vigtigt, at så mange som muligt lærer landets officielle sprog, grønlandsk. Og for at nå dertil, er der brug for planlægning, for retorik og gold kritik alene er ikke vejen. Planlægning betyder, at folk får noget at gå efter, at man sammen sætter sig nogle mål.

Hvis man ser på de hidtidige resultater i folkeskolen, er der visse forhold, som overgribende vækker bekymring, for knap halvdelen af en folkeskoleårgang kommer ikke videre i uddannelsessystemet på grund af dårlige karakterer. Alene dette ene forhold viser, at der fortsat skal gøres meget for at forbedre folkeskolen, og ikke mindst at vi skal sætte langt mere handling bag. Derfor er det meget overraskende, at Naalakkersuisut ikke bakker forslaget op, trods megen ståhej i valgkampen om at prioritere det grønlandske sprog.

Et sådant afslag gør ondt, især når man betænker, at der i den forløbne valgperiode endda var bestræbelser i gang for at forbyde adgang til talerstolen i denne sal for vore dansksprogede kolleger her i Inatsisartut.

Det er en smule besynderligt, at Naalakkersuisut alene forholder sig til forslaget voksneproblematik. Vi bakker imidlertid denne del af Naalakkersuisuts plan op og har fuld forståelse for det.

Til slut skal jeg blot gentage, at vi finder det yderst beklageligt, at Naalakkersuisut ikke nævner det helt centrale i denne sag, nemlig formålet med indlæring i folkeskolen, med et eneste ord. Vi støtter forslaget og henviser punktet til nærmere behandling i det relevante udvalg.